

krav på at få en forklaring på, hvordan forslagsstilleren opfatter konventionens krav på dette vigtige punkt. Det forekommer ganske ovejeligt helt at overlade til de retsanvendende myndigheder at afklare, med hvilken art og grad af konkretisering det efter dansk ret skal forudsættes, at en person har foretaget de pågældende handlinger, for at vedkommende vurderes at have gjort sig skyldig i overtrædelse af de nye regler.

Med rimelige krav til konkretisering af forsættet kan den del af de foreslåede bestemmelser i § 114 c og § 114 d, der handler om hvervning/oplæring til at begå eller fremme bestemte handlinger, udgå som overflødige. Den del af § 114 c, der vedrører hvervning til en vis gruppe eller sammenslutning, må i en eller anden form indføres for at opfylde forpligtelserne efter konventionen; det kunne bedst ske ved at hægte et sådant gerningsindhold på bestemmelser, som jeg i Tidsskrift for Kriminalret 1/2006 har foreslået med udgangspunkt i et forbud mod deltagelse i en terrorgruppe.

14. Tilsvarende gør problemstillingen vedrørende konkretisering sig gældende med hensyn til konventionens artikel 5 om *public provocation to commit a terrorist offence*. Justitsministeriet har lagt til grund, at pligten til at kriminalisere ytringer omfattet af artikel 5 må anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 136, stk. 1, om offentlig tilskyndelse til »forbrydelse«. Hverken Justitsministeriet eller Straffelovrådet har dog fundet anledning til en nærmere drøftelse af, hvad der efter denne bestemmelse egentlig kræves med hensyn til konkretisering. Justitsministeriets tilkendegivelser om spørgsmålet siden fremlæggelsen af den første anti-terrorpakke har været vekslende og temmelig dif-

fuse. Der er da heller ikke væsentlige fortolkningsbidrag at hente i litteraturen; men bestemmelsens forarbejder kan tages til indtægt for et overordentlig vidt anvendelsesområde. Den er kun anvendt en enkelt gang i trykt praksis.⁵⁵⁾ I lyset heraf kan der være anledning til at citere Torp: »Og for så vidt paragraffens samtlige udtryk også kan ramme den ganske abstrakte retfærdiggørelse og forherligelse af forbrydelser eller forbrydere – fortidige eller fremtidige – vil en så vidtgående bestemmelse medføre fare for betænkelige indgreb i ytringsfriheden og åbne døren for vilkårlig forfølgelse«. ⁵⁶⁾

15. Afslutningsvis skal det kort nævnes, at det aktuelle lovforslag indeholder bestemmelser om at »lade sig« hverve eller oplære til at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a. Den europæiske konvention forpligter ikke til en sådan kriminalisering, som i lovforarbejderne blot begrundes med nogle intetsigende bemærkninger om, at det som modstykke til kriminaliseringen af hvervning og oplæring angiveligt er »naturligt« at gøre det strafbart at »lade sig hverve eller oplære til at begå terrorhandling«, og at det er i overensstemmelse med den generelle tendens til at fremrykke det strafferetlige værn mod terrorhandling. Bemærkningerne indeholder ikke ét ord om, hvad der efter forslaget skal til for at straffe den, der, fordi handlingen ikke er tilstrækkeligt konkretiseret, ikke kan straffes efter reglerne om forsøg. Det er svært at forestille sig en fornuftig afgrænsning af gerningsholdene og beviskravene i sager om sådanne forhold, uden at anvendelsesområdet for de foreslåede bestemmelser bliver ekstremt ubestemt og vidtgående. Det er ingen tilfældighed, at andre europæiske lande afstår fra at indføre sådanne bestemmelser.

- 1) Lovforslag L 217 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.).
- 2) Se nærmere Jørn Vestergaard, Strafferetlig lovgivning om bekæmpelse af terrorisme, Tidsskrift for Kriminalret 1/2006 s. 2-13.
- 3) COE Convention on the Prevention of Terrorism (CETS No. 196), vedtaget af Ministerkomitéen den 3. maj 2005. En mere afgrænset del af lovforslaget knytter sig til den nye internationale konvention om nuklear terrorisme, som her ikke vil blive genstand for selvstændig drøftelse.
- 4) Jm. notat af 9. maj 2005, Retsudvalget, almindelig del – bilag 217, 2. samling 2004-05.
- 5) Straffelovrådet fik sit kommissorium ved skrivelse af 19. august 2005. Betænkningen blev i al hast lagt på Internettet den 9.03.2006, før den havde fået et nummer og var blevet trykt. Den blev sendt i høring med mindre end tre ugers svarfrist. Sideløbende var der iværksat en høring over et lovudkast vedrørende de øvrige elementer i det, der efterfølgende blev til lovforslag L 217. Da disse dele af pakken tidligere var blevet præsenteret i et oplæg fra et embedsmandsudvalg, påkaldte de sig betydelig større opmærksomhed end de strafferetlige dele, som kun er blevet genstand for spredte bemærkninger i enkelte høringssvar, og som så dukkede op som væsentlige elementer i det egentlige lovforslag. På grund af timingen, den korte høringsfrist og de foreslåede bestemmelsers uhyre komplicerede beskaffenhed druknede den strafferetlige del i den hektiske virak.
- 6) European 1977 Convention on the Suppression of Terrorism (CETS No. 90), amended by 2003 Protocol (CETS No. 190).